

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► B

SMĚRNICE RADY

ze dne 17. prosince 1979

o ochraně podzemních vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami

(80/68/EHS)

(Úř. věst. L 20 , 26.1.1980, s. 43)

Ve znění:

► M1 Směrnice Rady ze dne 23. prosince 1991,

Úřední věstník		
Č.	Strana	Datum
L 377	48	31.12.1991

SMĚRNICE RADY

ze dne 17. prosince 1979

o ochraně podzemních vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami

(80/68/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 100 a 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k naléhavé potřebě opatření k ochraně podzemních vod Společenství před znečišťováním způsobeným zejména některými toxickými, perzistentními a bioakumulativními látkami;

vzhledem k tomu, že akční program Evropských společenství pro životní prostředí z roku 1973 ⁽⁴⁾ doplněný programem z roku 1977 ⁽⁵⁾ navrhuje řadu opatření k ochraně podzemních vod před znečišťováním;

vzhledem k tomu, že článek 4 směrnice Rady 76/464/EHS ze dne 4. května 1976 o znečišťování některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství ⁽⁶⁾ vyžaduje provádění samostatné směrnice pro podzemní vody;

vzhledem k tomu, že jakýkoli rozdíl mezi ustanoveními týkajícími se vypouštění některých nebezpečných látek do podzemních vod, která jsou již v členských státech použitelná nebo se připravují, může vytvářet nerovné podmínky soutěže, a tím přímo ovlivňovat fungování společného trhu; že je proto nutné právní předpisy v této oblasti sblížit, jak stanoví článek 100 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že toto sblížení právních předpisů je nezbytné doprovodit akcí Společenství v oblasti ochrany životního prostředí a zlepšování kvality života; že by proto měla být přijata určitá zvláštní ustanovení; že by měl být uplatněn článek 235 Smlouvy, protože Smlouva nestanoví pravomoci potřebné k tomuto účelu;

vzhledem k tomu, že z působnosti této směrnice by mělo být vyňato vypouštění splaškových vod z jednotlivých domácností a vypouštění odpadních vod obsahujících látky ze seznamu I nebo II ve velmi malých množstvích a koncentracích z důvodů nízkého rizika znečišťování a obtíží při kontrole jejich vypouštění; že vypouštění obsahující radioaktivní látky by mělo být rovněž vyňato, neboť bude řešeno zvláštním nástrojem Společenství;

vzhledem k tomu, že pro zabezpečení účinné ochrany podzemních vod ve Společenství je nutné zabránit vypouštění látek ze seznamu I a omezit vypouštění látek ze seznamu II;

vzhledem k tomu, že by se mělo rozlišovat mezi přímým vypouštěním nebezpečných látek do podzemních vod a činnostmi, které mohou způsobit nepřímé vypouštění;

vzhledem k tomu, že s výjimkou přímých vypouštění látek ze seznamu I, které jsou automaticky zakázány, musejí všechna vypouštění podléhat povolení; že tato povolení mohou být udělena pouze po průzkumu prostředí, do něhož bude vypouštění prováděno;

vzhledem k tomu, že ustanovení pro výjimky ze zákazu přímého vypouštění látek ze seznamu I do podzemních vod by měla být přijata poté, co byl proveden průzkum prostředí, do něhož bude vypouštění prováděno,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 37, 14.2.1978, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. C 296, 11.12.1978, s. 35.

⁽³⁾ Úř. věst. C 283, 27.11.1978, s. 39.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 112, 20.12.1973, s. 3.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 139, 13.6.1977, s. 3.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 129, 18.5.1976, s. 23.

▼B

a po předchozím povolení za předpokladu, že vypouštění bude prováděno do podzemních vod trvale nevhodných pro jiné užívání, zejména pro potřeby domácností nebo zemědělství;

vzhledem k tomu, že umělé doplňování zásob podzemních vod určených k veřejnému zásobování vodou by mělo být předmětem zvláštních předpisů;

vzhledem k tomu, že příslušné orgány členských států by měly sledovat dodržování podmínek stanovených v povoleních a vliv vypouštění na podzemní vody;

vzhledem k tomu, že by měl být veden soupis povolení k vypouštění látek ze seznamu I, jakož i přímých vypouštění látek ze seznamu II do podzemních vod a soupis oprávnění k umělému doplňování pro účely hospodaření s podzemními vodami;

vzhledem k tomu, že Řecká republika se stala členem Evropského hospodářského společenství dne 1. ledna 1981 v souladu s Aktem o podmínkách přistoupení Řecké republiky a úpravami Smluv, jeví se jako nezbytné, aby tomuto státu byla lhůta, ve které musí členské státy přijmout právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí, prodloužena s ohledem na nepřiměřenost technické a správní infrastruktury tohoto státu ze dvou na čtyři roky,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Účelem této směrnice je zabránit znečišťování podzemních vod látkami, které náležejí k třídám a skupinám látek ze seznamu I nebo II přílohy (dále jen „látky ze seznamu I nebo II“), a co nejvíce omezit nebo odstranit důsledky znečištění, k němuž již došlo.

2. Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „podzemními vodami“ veškeré vody vyskytující se pod zemským povrchem v pásmu nasycení a v přímém kontaktu s půdou nebo půdním podložím;
- b) „přímým vypouštěním“ přivádění látek ze seznamu I nebo II do podzemních vod bez průsaku půdou nebo půdním podložím;
- c) „nepřímým vypouštěním“ přivádění látek ze seznamu I nebo II do podzemních vod průsakem půdou nebo půdním podložím;
- d) „znečišťováním“ přímé nebo nepřímé vypouštění látek nebo energie člověkem do podzemních vod, jehož důsledkem je například ohrožení lidského zdraví nebo zásobování vodou, poškození zdrojů obživy a vodního ekosystému nebo narušení jiného oprávněného užívání vod.

Článek 2

Tato směrnice se nevztahuje na:

- a) vypouštění splaškových vod z osamocených domácností, které nejsou připojeny na stokový systém a nacházejí se mimo oblasti, jež jsou chráněny za účelem odběru vody pro lidskou spotřebu;
- b) vypouštění, u kterých příslušné orgány členského státu shledají, že obsahují látky ze seznamu I v množstvích a koncentracích tak malých, že vyloučí jakékoli současné nebo budoucí nebezpečí zhoršení jakosti podzemních vod, do nichž se dostávají;
- c) vypouštění radioaktivních látek.

Článek 3

Členské státy učiní potřebné kroky k tomu, aby:

- a) zabránily vnikání látek ze seznamu I do podzemních vod; a
- b) omezily vnikání látek ze seznamu II do podzemních vod tak, aby nedocházelo k jejich znečišťování těmito látkami.

Článek 4

1. Ke splnění závazků uvedených v čl. 3 písm. a) členské státy:

- zakáží každé přímé vypouštění látek ze seznamu I,
- podrobí předchozímu šetření každé odstraňování nebo ukládání těchto látek za účelem odstranění, které by mohlo vést k nepřímému vypouštění; na základě tohoto šetření členské státy buď takovou činnost zakáží, nebo udělí oprávnění za předpokladu, že budou dodržena všechna technická opatření potřebná k tomu, aby se vypouštění těchto látek zabránilo;
- přijmou všechna potřebná opatření, která považují za nutná, aby se zabránilo každému nepřímému vypouštění látek ze seznamu I, způsobenému jinými činnostmi na povrchu nebo pod povrchem terénu, než jsou činnosti uvedené ve druhé odrážce; tato opatření oznámí Komisi, která na základě obdržených informací může předložit Radě návrhy na pozměnění této směrnice.

2. Pokud by však předchozí šetření prokázalo, že podzemní vody, u nichž se zvažuje vypouštění látek ze seznamu I, jsou trvale nevhodné pro jiné užívání, zejména pro domácnosti nebo zemědělství, mohou členské státy udělit povolení k vypouštění těchto látek za předpokladu, že jejich přítomnost nebude na překážku využívání podzemních zdrojů.

Tato povolení mohou být udělena pouze tehdy, jestliže byla učiněna všechna technická preventivní opatření, která zabezpečí, že tyto látky nemohou zasáhnout jiné vodní systémy nebo jiným ekosystémům škodit.

3. Členské státy mohou po předchozím šetření povolit vypouštění vody využitě pro geotermální účely, vody odčerpávané z dolů a kamenolomů nebo vody čerpané při stavebních pracích zpětným vtlačáním do téže zvodněné vrstvy.

Článek 5

1. Ke splnění závazků uvedených v čl. 3 písm. b) podřídí členské státy předchozímu šetření:

- všechna přímá vypouštění látek ze seznamu II tak, aby se taková vypouštění omezila,
- každé odstraňování nebo ukládání těchto látek za účelem odstranění, které by mohlo vést k nepřímému vypouštění.

Na základě tohoto šetření mohou členské státy udělit oprávnění za předpokladu, že jsou dodržována všechna technická preventivní opatření, která zabrání znečišťování podzemních vod těmito látkami.

2. Členské státy kromě toho přijmou vhodná opatření, která považují za nutná k tomu, aby se omezilo každé nepřímé vypouštění látek ze seznamu II způsobené jinými činnostmi na povrchu nebo pod povrchem terénu, než jsou činnosti uvedené v prvním odstavci.

Článek 6

Odchylně od článků 4 a 5 vyžadují umělá doplňování pro účely hospodaření s podzemními vodami zvláštní povolení, které v jednotlivých případech udělí členské státy. Takové povolení se udělí pouze tehdy, jestliže neexistuje žádné nebezpečí znečištění podzemních vod.

Článek 7

Předchozí šetření podle článků 4 a 5 zahrnou hydrogeologický průzkum dané oblasti, průzkum případné samočisticí schopnosti půdy, půdního podloží a rizika znečištění a změny jakosti podzemních vod způsobené vypouštěním; šetřením se rovněž stanoví, zda vypouštění látek do podzemních vod je z hlediska životního prostředí uspokojivým řešením.

Článek 8

Povolení podle článků 4, 5 a 6 nesmějí příslušné orgány členských států udělit dříve, než se prokáže, že podzemní vody, a zejména jejich jakost, podléhají potřebnému dohledu.

Článek 9

Pokud je povolováno přímé vypouštění podle čl. 4 odst. 2 a 3 nebo článku 5, nebo pokud je podle článku 5 povolováno odstraňování odpadních vod, které nevyhnutelně vede k nepřímému vypouštění, vymezi toto povolení zejména:

- místo vypouštění,
- způsob vypouštění,
- základní preventivní opatření, přičemž pozornost bude věnována zejména povaze a koncentraci látek přítomných ve vypouštěných vodách, vlastnostem prostředí, do něhož bude vypouštění prováděno, a nejbližším povodím, zejména povodím s termálními a minerálními vodami a vodami pro pitné účely,
- nejvýše přípustné množství látek ve vypouštěných vodách v průběhu jednoho nebo více stanovených období a příslušné požadavky na koncentraci těchto látek,
- zařízení umožňující monitorovat vypouštění do podzemních vod,
- opatření k monitorování podzemních vod, a zejména jejich jakosti, je-li to třeba.

Článek 10

Pokud je podle článků 4 nebo 5 udělováno povolení k odstranění nebo k ukládání za účelem odstranění, které by mohlo vést k nepřímému vypouštění, vymezi toto povolení zejména:

- místo odstraňování nebo ukládání za účelem odstranění,
- použitý způsob odstraňování nebo ukládání za účelem odstranění,
- základní preventivní opatření, přičemž pozornost bude věnována zejména povaze a koncentraci látek přítomných v odstraňované nebo ukládané hmotě, vlastnostem okolního prostředí a nejbližším povodím, zejména těm s termálními a minerálními vodami a vodami pro pitné účely,
- nejvýše přípustné množství hmoty obsahující látky ze seznamu I nebo II, v průběhu jednoho nebo více stanovených období, a popřípadě i přímo množství těchto látek, které mají být odstraněny nebo uloženy za účelem odstranění, a rovněž příslušné požadavky na koncentraci těchto látek,
- v případech uvedených v čl. 4 odst. 1 a v čl. 5 odst. 1 i technická preventivní opatření použitá k zamezení vypouštění látek ze seznamu I do podzemních vod a znečišťování těchto vod látkami ze seznamu II,
- opatření k monitorování podzemních vod, a zejména jejich jakosti, je-li to potřeba.

Článek 11

Povolení podle článků 4 a 5 mohou být udělena jen pro vymezené období a je nutno je přezkoumat nejméně každé čtyři roky. Mohou být obnovena, změněna nebo odejmata.

Článek 12

1. Jestliže osoba žádající o povolení podle článků 4 nebo 5 prohlásí, že není schopna dodržet stanovené podmínky nebo je tato situace příslušnému orgánu členského státu zřejmá, bude povolení odmítnuto.

2. Pokud nebudou dodrženy podmínky stanovené v povolení, podnikne příslušný orgán členského státu potřebné kroky k zajištění těchto podmínek, popřípadě toto povolení odejme.

▼B*Článek 13*

Příslušné orgány členských států sledují dodržování podmínek stanovených v udělených povoleních a monitorují vlivy vypouštění na podzemní vody.

Článek 14

Pro již existující vypouštění látek ze seznamu I nebo II ke dni oznámení této směrnice si členské státy mohou vyhradit lhůtu nepřesahující čtyři roky po vstupu v platnost ustanovení podle čl. 21 odst. 1, po jejímž uplynutí musí být vypouštění v souladu s touto směrnicí.

Článek 15

Příslušné orgány členských států provedou soupis povolení udělených podle článku 4 k vypouštění látek ze seznamu I, povolení udělených podle článku 5 k přímému vypouštění látek ze seznamu II a povolení udělených podle článku 6.

Článek 16

1. ►**M1** Členské státy podávají v tříletých intervalech Komisi informace o provádění této směrnice, a to v podobě zprávy za příslušný úsek péče o životní prostředí, která pojedná i o dalších směrnících Společenství, jež se k tomuto úseku vztahují. Zpráva bude vypracována na základě dotazníku nebo osnovy, které sestaví Komise v souladu s postupem stanoveným v článku 6 směrnice 91/692/EHS (¹). Dotazník nebo osnova bude členským státům odeslána šest měsíců před začátkem období, jehož se zpráva týká. Komisi bude zpráva odeslána do devíti měsíců od konce tříletého období, jehož se týká.

První zpráva se týká období od roku 1993 do roku 1995 včetně.

Komise uveřejní zprávu o provádění této směrnice v celém Společenství do devíti měsíců od obdržení zpráv z členských států. ◀

2. Informace získané v důsledku uplatňování tohoto článku se použijí pouze k účelům, ke kterým byly vyžádány.

3. Komise ani příslušné orgány členských států, jejich úředníci ani ostatní pracovníci nesmějí prozradit údaje získané dle této směrnice, které se týkají povinnosti zachovat služební tajemství.

4. Ustanovení odstavců 2 a 3 nebrání zveřejnění obecných údajů nebo přehledů, které neobsahují údaje o určitých podnicích nebo sdruženích podniků.

Článek 17

Vpřípadě vypouštění do podzemních vod, které překračují státní hranice, uvědomí příslušný orgán členského státu hodlající udělit povolení k takovému vypouštění před jeho udělením ostatní členské státy. Na žádost jednoho z dotyčných členských států mohou udělení povolení předcházet konzultace, jichž se může účastnit i Komise.

Článek 18

Uplatňování opatření přijatých podle této směrnice nesmí v žádném případě vést, přímo ani nepřímo, ke zvýšenému znečištění vod uvedených v článku 1.

Článek 19

Kde je to vhodné, může jeden nebo více členských států samostatně nebo společně přijmout přísnější opatření než ta, která vyžaduje tato směrnice.

(¹) Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48.

▼B*Článek 20*

Rada na návrh Komise a na základě zkušeností upraví nebo v případě potřeby doplní seznam I a II, a popřípadě přeřadí některé látky ze seznamu II do seznamu I.

Článek 21

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do dvou let od oznámení této směrnice. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Řecké republiky se však tato lhůta prodlužuje na čtyři roky, s ohledem na její přistoupení dne 1. ledna 1981.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Jakmile členský stát provede opatření uvedená v odstavci 1, přestanou se na tento členský stát vztahovat ustanovení směrnice 76/464/EHS týkající se podzemních vod.

Článek 22

Tato směrnice je určena členskými státy.

PŘÍLOHA

SEZNAM I – TŘÍDY A SKUPINY LÁTEK

Seznam I obsahuje jednotlivé látky, které náležejí do tříd a skupin látek vyjmenovaných níže, s výjimkou těch, které není vhodné seznamu I uvádět na základě jejich nízkého rizika toxicity, perzistence a bioakumulace.

Látky, které vzhledem ke své toxicitě, perzistenci a bioakumulaci přísluší do seznamu II, jsou uvedeny v seznamu II.

1. Organohalogenové sloučeniny a látky, které mohou takové sloučeniny tvořit ve vodním prostředí.
2. Organofosforové sloučeniny.
3. Organocínové sloučeniny.
4. Látky, které vykazují karcinogenní, mutagenní nebo teratogenní vlastnosti ve vodním prostředí, nebo které je nabývají prostřednictvím vodního prostředí ⁽¹⁾.
5. Rtuť a její sloučeniny.
6. Kadmium a jeho sloučeniny.
7. Minerální oleje a uhlovodíky.
8. Kyanidy.

SEZNAM II - TŘÍDY A SKUPINY LÁTEK

Seznam II obsahuje jednotlivé látky a kategorie látek náležejících do tříd a skupin látek uvedených níže, které by mohly mít nepříznivé účinky na podzemní vody.

1. Následující metaloidy a kovy a jejich sloučeniny:

1. zinek
2. měď
3. nikl
4. chrom
5. olovo
6. selen
7. arzen
8. antimon
9. molybden
10. titan
11. cín
12. baryum
13. berylium
14. bor
15. uran
16. vanad
17. kobalt
18. thalium
19. telur
20. stříbro

2. Biocidy a jejich deriváty neuvedené v seznamu I.

⁽¹⁾ Jestliže jsou určité látky v seznamu II karcinogenní, jsou zařazeny v kategorii 4 tohoto seznamu

▼B

3. Látky, které mají škodlivý vliv na chuť nebo pach podzemních vod a sloučeniny náchylné způsobovat vytváření těchto látek ve vodě a učinit ji tak nevhodnou k lidské spotřebě.
4. Toxické a perzistentní organické sloučeniny křemíku a látky, které mohou zvýšit obsah těchto sloučenin ve vodách, vyjma těch, jež jsou biologicky nezávadné nebo se na nezávadné látky ve vodě rychle přeměňují.
5. Anorganické sloučeniny fosforu a elementární fosfor.
6. Fluoridy.
7. Amoniakální dusík a dusitaný.